

KAMPEREN MOET JE LEREN

Avondvullend blijspel

door

LIESBETH RODENBURG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KAMPEREN MOET JE LEREN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LIESBETH RODENBURG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: (6 dames, 3 heren)

Hilda Vellekoop - nieuwe eigenaar camping Vakantievreugd

Rocco de Bras - caravan nummer 9, sportschooltype

Tanja de Bras - caravan nummer 9, glamourtype

Stef Rademaker - caravan nummer 7, oudere man, beetje uitgezakt

Bep Rademaker - caravan nummer 7, oudere vrouw, trainingspak

Leonie Hiltermann - caravan nummer 15, buiten beeld

Roelien Haken - caravan nummer 26, buiten beeld

Hein Heun - cameraman FFT

Olivia Hanswijk - anchorwoman FFT

Wil - grimeuse die op de achtergrond meespeelt

Een of twee figuranten

DECOR:

Twee caravans met kampeerstoelen en een kampeertafel ervoor.

EERSTE BEDRIJF

(de deur van caravan nr 9 gaat voorzichtig open en Rocco komt naar buiten met een teiltje water in zijn handen. Hij draagt het naar de deur van caravan nr 7 en zet het op het opstapje. Hij kijkt even in het rond, klopt dan op de deur en loopt snel terug naar caravan nr 9 en gaat naar binnen.

De deur van caravan nr 7 gaat open, Bep wil naar buiten stappen, ze ziet nog net op tijd het teiltje staan en stapt er met komische zwabberbenen overheen)

BEP: Ach, nee toch? Niet weer. *(roept naar binnen) Stef! (Stef stapt bijna in het teiltje) Kijk uit! (ook Stef stapt er vrij komisch net overheen)*

STEF: Is het weer zo ver?

BEP: Ja, het gedonder is weer begonnen.

STEF: Sukkels.

BEP: Ja, beetje kinderachtig wel.

(ze kijken elkaar aan en lijken een besluit te nemen)

(ze stappen de caravan weer in en komen even later naar buiten met een dienblad met thermoskan, bekers en de koektrommel. Stef steekt zijn hand uit en Bep reikt hem een stuk touw en een schaar aan. Ze lopen met teiltje en tape naar caravan nr 9 en brengen het stilletjes aan over de deur. Ze zetten het teiltje op het opstapje. Bep loopt alvast terug, Stef klopt op de deur van caravan nr 9 met een stok, omdat hij niet zo snel terug kan lopen. Als ze Rocco horen schelden, proosten ze met hun koffie. Bij caravan nr 9 wordt de tape van de deur verwijderd; Stef en Bep drinken onschuldig kijkend hun koffie en proosten weer zodra ze iemand (Tanja) in het teiltje water horen stappen.

Rocco en Tanja staan nu naast hun caravan en knikken elkaar toe; ook hier valt een besluit. Ze gaan naar binnen en komen even later weer naar buiten met een tuinslang. Tanja bevestigt een slangenkop op de slang en Rocco manoeuvreert op de grond liggend het geheel onder de caravans door (of langs de caravans heen) naar Stef en Bep die pas doorhebben wat er gebeurt als een van de twee iets aan de voeten voelt kriebelen. Bep gilt en Rocco en Tanja geven elkaar een high five.

Stef trekt nu de tuinslang naar zich toe en gebaart naar Bep dat

hij de schaar weer nodig heeft. Bep knikt en loopt de caravan in, ze komt even later terug met een grote schaar. Rocco en Tanja zijn om de caravans heen gelopen en ze staan te kijken hoe Stef, die hun pesterig aankijkt, bijna de schaar zet in de tuinslang. Rocco haalt op zijn beurt een zakmes uit zijn zak)

ROCCO: Moet je doen, buurman, maar eh...hoeveel wielen heeft jouw caravan eigenlijk?

STEF: Heb het lef!

ROCCO: Heb ik.

STEF: Ik ook!

(de twee mannen staan elkaar dreigend aan te kijken. Tanja staat naast Rocco met haar handen in haar zij. Bep komt dus ook naast Stef staan en neemt dezelfde houding aan. Dan komt er een kampeerder aanlopen met de gebruikelijke wc-rol onder de arm. Hij/zij blijft staan kijken)

STEF: *(rolt tergend langzaam de tuinslang op)* Deze is geloof ik van u, buurman?

ROCCO: Zeker.

STEF: Nou, alsjeblieft dan.

ROCCO: Ja, bedankt! *(hij laat 'm naast zijn caravan op de grond vallen en klopt op de caravan van Stef en Bep)* Mooi ding hoor, misschien toch eens te koop zetten voordat er wat mee is.....

(beide stellen gaan hun caravan weer in. De kampeerder schudt het hoofd en loopt ook door. Hij/zij komt Hilda tegen en loopt door; Hilda heeft een fluitje om haar nek, een tasje met een notitieblokje en nog wat accessoires die later van pas kunnen komen. Ze neemt een foto van de tuinslang die Rocco heeft laten liggen en maakt een notitie in haar boekje. Als ze het boekje weer wegstopt, kijkt ze opzij, de coulissen in, en blaast ze venijnig op het fluitje)

HILDA: Meneer! Daar mag u niet komen met die hond! Nee, nee, absoluut niet! Het is daar hondarm!

STEM: *(na een korte stilte)* Hondarm?

HILDA: Ja, daar mogen geen honden komen....

STEM: Hondarm is toch helemaal geen woord?

HILDA: Dat maakt niet uit, u begrijpt best wat ik bedoel, dat veld is hondenloos, eh...hondvrij is dat veld...*(Stem zegt iets)* Waarom

dat is? Honden piesen en poepen overal, nee meneer, dat zakje heeft u bij zich voor de show, dat snapt iedereen, bovendien vallen ze mensen lastig, eten ze kleine kinderen op en dat kunnen we niet hebben. Het is hier een nette camping en die beesten hebben een eigen veld, nu nog. Geniet er van.

STEM: Ja maar.....

HILDA: Er staat daar rechts ook een bord met een hond erop met een dikke streep erdoorheen, dat lijkt mij dan duidelijk!..... Jawel, goed kijken, het is er gisteren neergezet.....*(zucht en loopt er heen, ze komt even later weer terug en schrijft in haar boekje)* Arie, hondenbord plaatsen, maar dan nu echt!

(ze staat nog in het boekje te schrijven als Leonie en Roelien opkomen in badjas en met toiletpullen onder de arm)

LEONIE: Moge, u bent de nieuwe eigenaar, toch? Mijn naam is Leonie Hilterman, veld 4, caravan 15, blauwe voortent, daar verblijf ik samen met Paul, mijn man *(ziet dat Hilda absoluut niet luistert)* en dit is Roelien, caravan 26, zij is een buitenaards wezen, ze geeft paars licht 's avonds en 's morgens vliegt ze een rondje boven de camping.... *(stoot Roelien aan)* Dus, is er iets aan het handje? *(ze probeert over Hilda's schouder in het boekje te kijken)*

HILDA: *(houdt het boekje tegen zich aan)* Nee, nee, even mijn controlerondje, kijken of er nog spullen rondslingeren.

LEONIE: Ja, erg hè? Dat mensen dat zelf niet zien. Dat veldje hiernaast, daar maken ze er pas echt een zootje van, hè Roel? Drankflessen, verpakkingen en dat waait dan maar overal heen, vreselijk, maar deze twee caravans zijn wel het ergste hoor.

ROELIEN: Zeker!

HILDA: Hoe dat zo?

LEONIE: Nou, rommel, herrie en dat getreiter over en weer, zo naar.

HILDA: Getreiter?

ROELIEN: *(gretig)* Oh, dat weet u nog niet? Ze pesten elkaar letterlijk de tent uit!

HILDA: *(pakt haar notitieboekje er weer bij)* Daar is mij niets van bekend, wat gebeurt er dan?

LEONIE: Nou, volle vuilniszakken voor elkaars deur, open, waslijnen doorknippen als de was hangt, water gooien, hekjes verzetten,

scheerlijnen spannen... *(buigt zich samenzweerderig naar Hilda toe)*dat er nooit geen dooien gevallen zijn met al dat gejen en gesar, daar sta ik van te kijken, dat mag u best weten.

ROELIEN: Ja, ik sta doodsangsten uit dat deze camping nog eens in lichterlaaie wordt gezet door deze aso's. Ik zei nog tegen Leonie, tegen haar dus, ik zeg tegen Leonie, ik zeg, dat gaat nog eens helemaal naar de gallemiezen met die hele camping.

HILDA: Tsss, welnee! *(driftig schrijvend in haar boekje)*

LEONIE: Die lui van nummer 7 hebben ook eens de caravan van nummer 9 op Marktplaats gezet, dat was niet zo prettig, kwam heel veel volk op af en sommige mensen reageerden niet zo leuk toen het niet waar was.

HILDA: Nou ja, zeg.

ROELIEN: En nummer 9 die lieten toen bij nummer 7 pizza's bezorgen.....

HILDA: Nou, dat is toch wel aardig....

ROELIEN: Om het half uur. De 14 verschillende pizzeria's die we hier hebben in de omgeving, de ene was nog niet weg of de volgende kwam al aantuffen met een stuk of 10 pizza's....waren ook niet blij, hè Leonie? Zulke gezichten en schelden!

HILDA: *(ze controleert de nummers en schrijft ze op)* Belachelijk!

LEONIE: Nou, dat ben ik zo met u eens, ja, die lui denken dat niemand het in de gaten heeft, maar dat is niet zo. Iedereen weet het hier. Dit veldje staat bekend onder de naam 'treiterwei'. Nummer 7, die zette nog eens een radio of een tv of iets anders vrij hard aan in hun caravan, toen deden ze de deur op slot en kwamen ze drie dagen later pas weer terug, drie dagen later. Ja, wij hadden er niet zo'n last van, want wij staan helemaal daar, nummer 15, maar...

HILDA: Asociaal!

ROELIEN: Vindt u niet? Toen kwamen die anderen terug met...effe denken, ja, dat was die keer dat van nummer 7 de planten en bloemen waren afgeknipt, toch? Alles helemaal kaal, het was geen gezicht! Ja, en wat ze ook deden, die mensen van nummer 9 was hun sjemisch toilet legen op het gras.....van nummer 7.

HILDA: Gatver!

LEONIE: Ja, dat was voor niemand leuk.

HILDA: Maar ik zie helemaal geen planten of gras bij nummer 7....

LEONIE: Klopt, daar zijn ze nooit meer aan begonnen. Dat gras wou ook nooit meer zo lekker groeien.....

HILDA: *(schrijft driftig in het aantekenboekje)* Weg! Deze mensen moeten gewoon weg! Wat denken ze wel niet!

LEONIE: Dat kan niet, dat heeft de eigenaar voor u en de eigenaar daarvoor ook geprobeerd.

HILDA: Ik laat ze gewoon wegslepen.

ROELIEN: Ze hebben allebei de seizoenplaatsen voor het leven gekocht, ze kunnen dus niet weggestuurd worden.

HILDA: *(haalt adem om iets te zeggen)*

ROELIEN: Nee hoor, ik weet wel dat geen politie, gemeente, regering of politieke partij ze weg krijgt.

(Hilda wil weer iets zeggen)

LEONIE: Dan moet je wel een heel slimme truc verzinnen met een onbetrouwbare advocaat of zo.

(ze rapen hun toilettassen op en lopen naar de douches omdat ze een bekende zien)

ROELIEN: *(tegen Leonie)* Daar gaat Emmy. Emmy! Em, wacht effe, dan lopen we mee naar de douche. Doen we straks om 10 uur nog een bakkie? Een bakkie!

HILDA: *(tegen zichzelf)* Dat zullen we dan allemaal nog wel eens zien. *(ze wil weglopen, maar ziet dan Hein aankomen met een filmcamera. Ze blijft kijken hoe Hein de camera neerzet, precies tussen de twee caravans in. Na deze stilte spreekt ze hem pas aan)* Wat is dit?

HEIN: *(geeft haar heel vrolijk een hand)* Goedemorgen, mijn naam is Heun, Heun Heun. *(met een gebaar naar de camera)* Dit hier is een camera.

HILDA: Heun?

HEIN: Heun Heun, ja, 't is effe wennen.

HILDA: Maar.....meneer Heun...Heun.....wat denkt u dat u aan het doen bent?

HEIN: *(kijkt haar olijk aan)* Dat is natuurlijk een gekke vraag.

HILDA: Pardon?

HEIN: U vraagt wat ik denk dat ik aan het doen ben en ik denk dat ik dat wel weet. Betere vraag is, wat denkt ú dat ik aan het doen ben?

HILDA: Ik heb geen idee!

HEIN: Nou, dan moet u dát vragen. *(hij knikt haar even toe en gaat weer verder met zijn werk)*

HILDA: *(na een verbijsterde stilte)* Ho nou eens even, maar wat heeft dit allemaal te betekenen?

HEIN: *(hij haalt met een zucht het kaartje dat hij om zijn nek heeft hangen aan een keycord en geeft het aan Hilda)* Lees zelf maar, ik heb een beetje haast.

HILDA: *(leest)* En wat komt Flevolands Favoriete Televisieteam hier in vredesnaam doen?

HEIN: Wij van de FFT maken een programma, getiteld 'Beste Buren' met een spelelement, want dat schijnen mensen leuk te vinden, en de truc is dat ze samen zoveel mogelijk punten moeten verdienen om een zo mooi mogelijke prijs te winnen. *(kijkt om zich heen)* En dat kunnen de mensen hier wel gebruiken denk ik.....

HILDA: Een programma maken? Met toestemming van wie?

HEIN: *(hij haalt een stuk papier uit zijn achterzak, geeft het aan Hilda en graait meteen de keycord weer terug)* De eigenaar van de camping.

HILDA: *(scant de brief)* Wacht eens even, dit hier is ondertekend door G. van Holten, maar dat is de vorige eigenaar. Ik ben de nieuwe eigenaar van deze camping en ik heb geen toestemming gegeven voor.....

HEIN: *(graait ook het papier weer weg van Hilda)* Weet u wat, neem dat dan maar op met mijn eigenaar, want die komt er net aan hupsen.....

HILDA: Ja maar, wacht nou eens even....

HEIN: U moet het er echt met háár over hebben, veel beter! *(hij buigt zich weer over de camera)*

(Olivia komt heupwiegend aanlopen vanuit de zaal, ze is showbizzy gekleed, compleet met blonde pruik en zware make-up)

OLIVIA: *(tegen Hein)* Hein, darling! Ben je nou nog niet klaar? We

moeten over tien minuten draaien. *(stapt het podium op)* Goed, we gaan zo beginnen, ik heb het script doorgenomen, we beginnen met een interview met de kampeerders, en dat is dan meteen opdracht 1. Belangrijk is dat ze allebei hun verhaal duidelijk vertellen en dat ze die papieren tekenen! Mensen in een caravan zijn niet altijd heel betrouwbaar. *(staat met haar rug naar Hilda toe en gebaart naar de twee caravans achter haar)* Zijn ze thuis?

HEIN: *(wijst op Hilda)* Weet ik niet, maar achter je staat de eigenaar van de camping en ze weet nergens van en ze is het er niet zo mee eens geloof ik.....

OLIVIA: *(bekijkt Hilda even en richt zich weer tot Hein)* Welnee, hoe kan dat nou! De eigenaar dat was die ouwe dikkerd, met die hangsnor, en die te korte polo, en die nare tattoo, hoe heet-ie, Bolten, Scholten.

HILDA: Van Holten.

OLIVIA: Whatever. *(tegen Hein)* Jij hebt 'm gesproken, toch? *(Hein knikt en wil iets zeggen, maar Olivia is hem voor)* Alle papieren in orde, handtekeningen? *(strekt haar hand uit naar Hein en hij geeft haar het papier weer. Olivia geeft het aan Hilda)* Kijk, alles is dus gewoon geregeld. Kijkt u maar.

HILDA: *(bits)* De heer van Holten kan wel toestemming hebben gegeven, maar die is vervallen op het moment dat hij de camping heeft overgedaan aan mij. Ik weet hier niets van, hij heeft er niets over gezegd en.....

OLIVIA: *(trekt een gezicht tegen Hein en praat opeens uiterst charmant tegen Hilda terwijl ze het document weer van haar terugpakt)* Ach, mijn lieve mevrouw, maar dan snap ik helemaal dat u zich overvallen voelt. Hè, wat vervelend nou, maar u heeft dus pas deze prachtige camping overgenomen?

HILDA: Drie weken geleden.

OLIVIA: Nou, maar dat is dan toch helemaal leuk! Wat een gezellig toeval is dit nou toch, dan komt u nu met uw nieuwe onderneming op televisie, volkomen gratis reclame, kost u niets, wordt in heel Flevoland en ver daarbuiten door al die kampeerders bekeken....

HILDA: *(staat met haar armen over elkaar)* Nee, ik geloof niet dat ik dat wil.

OLIVIA: *(nog steeds op zoete toon)* Dan zal ik het even uitleggen:

De heer van Holten heeft ons gebeld en uitgenodigd, speciaal voor deze.....kampeerders hier. Ons programma heet 'Beste Buren' en het verenigt mensen, het verbetert de sfeer tussen mensen die het niet zo goed met elkaar kunnen vinden. Er zitten drie opdrachten in en als beide burens hier aan hebben meegewerkt winnen zij SAMEN een geweldige prijs. Aan het einde van het programma begrijpen mensen elkaar en verzoenen ze zich met elkaar en gaan ze verder als vrienden door het leven.

HILDA: *(met een gebaar naar de twee caravans achter haar)* We hebben heus niet alleen maar dit soort mensen op de camping, er zijn ook....

OLIVIA: O, maar wij brengen ook alles in beeld hoe het er op een camping aan toegaat: fijn kokkerellen op zo'n klein gaspitje, lekker knus afwassen bij de toiletten met je badmuts nog op, badmintonwedstrijden met de burens en een heerlijk borreltje aan het einde van een zonovergoten vakantiedag. Kindertjes rond een vuurtje, met van die stukjes brood aan een stok, maanverlichte hemels met sterren. We laten het allemaal zien!

HILDA: Maar ik geloof niet...

OLIVIA: Mevrouw.....?

HILDA: Vellekoop.

OLIVIA: Mevrouw Vellekoop, ga u lekker omkleden, lippenstiftje op, dat haar misschien iets anders, hè? En dan stel ik u straks wat vraagjes over uw nieuwe camping en u zegt hoe blij u er mee bent en wat u allemaal gaat veranderen en hoe u omgaat met de huidige problemen op de camping, dat soort dingen. Tot straks! *(tegen Hein op zakelijke toon)* Goed, ik ga nu aankloppen en dan leg ik het concept wel uit, ik denk.....

HILDA: Ja maar, ik weet toch niet of dat wel een goed idee is met die televisie en zo.

OLIVIA: *(weer heel lief tegen Hilda)* Het komt allemaal goed en het wordt een geweldige uitzending. We willen straks ook graag alles over uw harde werken horen. Lekker even optutten, dat truitje.....enfin, dat moet u zelf weten. Tot zo! *(geeft haar een duwtje en Hilda loopt verbouwereerd weg. Ze zegt op geheel andere toon tegen Hein)* Jij filmt die interviews helemaal, *(controleert of Hilda wel is weggelopen)* ook als ze schelden of vieze woorden gebruiken, dat knippen we er later wel weer uit.

(na een korte stilte) of niet.....

OLIVIA: Klaar? *(richt zich tegen de kijkers)* Goedemorgen beste mensen, wij staan op camping Vakantievreugd, vlakbij Zeewolde, en we staan op het punt om aan te kloppen bij beide caravanbewoners die, en dan druk ik het nog zacht uit, niet heel goed met elkaar overweg kunnen. Zoals u van ons gewend bent, starten we met opdracht 1, Het Echte Verhaal, waarin beide partijen gaan vertellen hoe de ruzie volgens hen is ontstaan. Cameraman Hein en ik, laat je even zien, Hein, wij beslissen dan saampjes hoeveel punten de twee verhalen samen opleveren. Het aantal punten bepaalt de prijs. Er zijn vele prijzen te winnen, van een bedrag dat de beide stellen in hun zak ofwel in hun caravan kunnen steken tot een leuk reisje. Ik ben weer benieuwd, gaat u mee?

(Olivia klopt op de deur van nummer 9 en de deur van de caravan vliegt open, mist Olivia op een haar na)

TANJA: *(vrij agressief)* Ja?

OLIVIA: *(op haar allerliefst)* Goedemorgen, Olivia Hanswijk van Flevolands Favoriete Televisieteam, de FFT. Wij zijn hier voor opnamen van ons programma 'Beste Buren', dat kent u vast, waarmee u een geweldige prijs kunt winnen. Ik kom u interviewen als u dat.....

TANJA: Moment! *(klapt de deur heel hard weer dicht)*

OLIVIA: ...goedvindt. Zo dan. *(tegen Hein)* Heb je dit gefilmd? Niet normaal!

HEIN: Nou zeg, niet normaal, wat is haar probleem?

OLIVIA: Wat een volk, *(waarschuwend)* dit even niet filmen, alsjeblieft.

HEIN: Nee, ik ga pas weer beginnen als ze naar buiten komen.

OLIVIA: Pfff, anders moet je dit er maar uitknippen. Mensen op een camping, die zijn volgens mij niet goed snik. *(schamper)* En wat een primitieve toestand is dit nou toch, moet je kijken, en dan te bedenken dat je dan alles thuis veel luxer hebt. Wat die mensen bezielt, ik snap het niet. Ik moet er niet aan denken.

HEIN: Misschien willen deze mensen wel heerlijk vrij zijn. Even weg van de problemen thuis of op het werk. *(na een korte stilte)* Dat lijkt mij ook wel fijn.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto